

ninger ligge. Der er kun et Par enkelte Ting, jeg endnu har Lyst til at sige.

Til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vil jeg sige, at jeg kan godt forstaa, han tænker med noget Vemod paa Tivoli, hvis han formoder, at Københavns Kommunalbestyrelse virkelig skulde være saa haardhjertet ikke at give Tivoli Lov til i Anledning af en saa betydelig Forhøjelse af Afgiften tillige at forhøje Biletpriserne. Men jeg kan ikke indse, hvorfor Københavns Kommune skulde nægte Tivoli en saadan Tilladelse, saa meget mere som Københavns Kommune selv vilde faa noget af Fordelen ved Skatten paa de forhøjede Biletpriser og derfor selv er interesseret i Sagen og heller ikke kan være tjent med, at Tivoli sygner hen eller paa anden Maade lider Skade. Tivoli er desuden en betydelig Lejer hos Københavns Kommune, og denne er ogsaa paa den Maade interesseret i dets Trivsel.

Der er forskellige ærede Medlemmer, der have ment, at det kun var Storbyer, der kunde taale en Forhøjelse af Biletpriserne. Jeg vil da atter gøre opmærksom paa, at en saadan har fundet Sted i en Række tyske Byer, som omtrent ere paa Størrelse med København, nogle af dem endda mindre. Jeg tænker paa Byer som Köln, Breslau, München og Frankfurt a. M. Man har noget forskellige Skattesystemer i disse Byer. Nogle af dem have en Billetskat, der er noget under 10 pCt., i andre har man en Billetskat, der bevæger sig mellem 10 og 15 pCt., i ganske enkelte Tilfælde endda lidt over. Og saa har man en fast Skat, som er meget vanskelig at taksere til noget Procentbeløb, men, hvis man skulde nævne et Procenttal, maatte det nærmest blive 5. I nogle Tilfælde kombineres denne Skat med Billets-katten, i hvilke Tilfælde man ogsaa kan komme op over de 15 pCt. Det er altsaa en Afgift, som ingenlunde er ubetydelig, men som dog ikke viser sig at virke hæmmende paa disse Byers Teaterliv. Det viser sig bedst ved de ret betydelige Beløb, Skatten indbringer, saaledes i Breslau omtrent 400,000 Mk., i Köln mellem 500,000 og 600,000 Mk., og saa vidt jeg har kunnet se, er Skattens Udbytte endog stigende. Her kunne vi dog ikke tale om, at det er store Verdensbyer med en uhyre Tilstrømning af fremmede. Det er Byer, som baade hvad Indbyggertal og øvrige Forhold angaa nærmest kunne sidestilles med København.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg

(Ellinger) sagde mig nogle Behageligheder, som jeg ikke føler Trang til at komme ind paa i denne sene Time. Jeg vil kun sige, at naar han bebrejder mig saa meget, at jeg i sin Tid komplimenterede Vilhelm Lassen i Anledning af hans Indgriben i Bankkrisen, er det ikke mere mærkeligt, end at alle fra de forskellige Partier gjorde det samme den Gang. Ogsaa det ærede Medlems Parti mente, det var rigtigt, at daværende Finansminister Vilhelm Lassen i det Øjeblik havde grebet ind, som han gjorde. Bagefter er det altid let nok at angribe. Ligeledes gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at jeg i Sommer i et Interview — jeg tror ikke, det var her i Tinget, men i et Interview — umiddelbart efter min Tiltræden som Finansminister havde nævnet et Beløb paa 60—70 Mill. Kr. for et eventuelt fast Laan. Naar jeg nævnedes dette Beløb, var det, fordi jeg vidste, at det var det, den foregaaende Finansminister havde ment at burde sætte det faste Laan til. Jeg havde ikke haft Lejlighed til paa egen Haand at sætte mig ind i Forholdene fra Finansministerens Standpunkt. Statsregnskabet forelaa den Gang heller ikke endnu lige saa lidt som Finanslovforslaget, saa det var ganske naturligt, at jeg holdt mig til det, min Forgænger (Brandes) havde nævnt. Senere er jeg ganske vist kommet til det Resultat, som jeg er sikker paa, at ogsaa Dr. Brandes vilde være kommen til, hvis han havde været Finansminister endnu, at Laanet maatte være betydeligt højere, men deri ligger ikke nogen særlig Mangel paa Forudseenhed.

Sluttelig skal jeg blot besvare et enkelt Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) gentog, Spørgsmaalet om Regeringens Laanepolitik, om hvor meget Regeringen agtede at laane, og hvorvidt Regeringen overhovedet var laansøgende. Jeg kan ikke sige andet til det ærede Medlem end gentage, hvad jeg om den Sag tidligere har udtalt. Regeringen er for Øjeblikket ikke laansøgende, men er villig til at tage under Overvejelse saadanne acceptable Tilbud, som maatte fremkomme. Hvad Størrelsen af det faste Laan angaar, hvis Forholdene skulde føje sig saaledes, at vi komme til at optage et saadant, ønsker jeg selvfølgelig ikke at udtale mig i dette Øjeblik.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.